

Allah'ın Koruması / Muhammed Bin Abdülaziz El-Khudayri

Zamanın birinde, Şam eşrafından bir grup varlıklı insan, hacca gitmeye niyetlendiler. Yanlarında, kendilerine hizmet edecek bir de refakatçi götürmek istediler. Onlara, henüz hac vazifesini yerine getirmemiş, iyi huylu bir aşçı tavsiye edildi. 'Hac farzasını eda etmek' karşılığında, ona; bu yolculukta kendilerine hizmet etmek, yemeklerini ve işlerini yapmak üzere onlara refakat etmesini teklif ettiler. Bu fevkalade teklifi kayıtsız kabul etti, zira ne zamandır hac yapmak en büyük özlemiydi; buna engel olan tek şey ise fakirliği idi.

Mekke'ye vardıklarında bir ev kiraladılar. Evin bir odasını da mutfak olarak düzenlediler. Hizmetçi, sevinç içinde canla başla çalışmaya başladı. Bir gün yemek hazırlığı yapmaktayken, şaşkınlıkla yerin sallanıp titrediğini fark etti; bu durum, yerin altında bir şeyin gömülü olduğuna işaret ediyordu. Merak içinde bu titremenin sebebini bulmak istedi ve toprağı kazmaya başladı. Kendisini bekleyen sürpriz, küçük bir sandık içerisindeki bir torba altındı. Bu hazineyi çıkarırken kimsenin onu görmemesi için bir sağa bir sola bakınıyordu. Biraz düşündükten sonra torbayı gerisingeriye yerine koyup, dönüş yolculuğuna kadar saklamaya karar verdi ve fakirliğe veda edeceğinin hayallerini kurmaya başladı...

Grup, dönüş yolculuğu için hazırlık yapmaya başladığında, altın torbasını eşyalarının arasına yerleştirdi ve devesinin üzerine yükleyip saklayıverdi. Kafile, Şam yakınlarında bir yere ulaştığında dinlenmek için mola verdiler. Bu arada, hizmetçi de bineğinden inip, her zaman olduğu gibi yemek ve hizmet işlerine başladı. Ancak, birdenbire hizmetçinin devesi üzerinde yükle birlikte kaçmaya başladı. Deveyi yakalamak üzere arkasından koşulsarsa da yetişemediler. Şüphesiz, deveyi yakalama konusunda en çok çabayı gösteren hizmetçi olmuştu, fakat deve şaşkın bakışlar arasında gözlerden çoktan uzaklaştı. Yapacak bir şey kalmamıştı; kafiledekiler - çaresiz- istirahat yerlerine geri döndüler. Hizmetçi, bu durumdan çok etkilenmiş olmalı ki, bütün hayalleri yıkılmış, ağlamaktaydı...

Hizmetçinin fevkalade üzüldüğünü fark eden arkadaşları ona; o deveden ve üzerindeki kilerden daha iyisini vereceklerini söyleyip sakinleştirmeye çalıştılar. Ancak tüm bu vaatler onun hüznünü dindirmeye yetmedi. Fakirlikten uzak bir hayatın hayallerini kurduğu o altınlar rüzgâr olup gitmişti. Kafiledekiler, evlerinin yolunu tutup yolculuklarına devam ettiler...

Bir sonraki sene, varlıklı bir başka grup insan daha Hacca gitmek istedi ve onlar da kendilerine hizmet edebilecek bir refakatçi arıyorlardı. Bir öncekiler, geçen yıl kendilerine hizmet eden kişiyi tavsiye edip, hizmetini övdüler. Kafile hac için yola koyulmuş ve hizmetçinin geçen yıl hac dönüşü devesini kaybettiği yere yakın bir vadide mola vermişlerdi. Bu esnada, hizmetçi, hacetini gidermek için, kendisine uygun bir yer aranırken, metruk bir kuyunun yanından geçmekteydi ki, suyu çekilmiş bu kuyunun dibinde ölmüş bir devenin kalıntılarını gördü. Bu devenin kendi devesi olabileceği ümidiyle aşağıya indiğinde, bir de ne görsün; kemikleri çürümüş bu

hayvan cesedi, kendi devesine aitti. Ceset çürümüş, yükü ve altın torbası sapasağlam bir şekilde duruyordu. Altın torbasını alıp sakladı ve tekrar hayallerine kavuşmanın verdiği iştiaqla yoluna devam etti. Mekke'ye vardıklarında, arkadaşlarıyla aynı evde yerleşti. Ona tahsis edilen mutfağa geçti ve altını yerine saklamaya karar verdi böylelikle Hac bittiğinde yerinden tekrar alacaktı.

Günün birinde Hintli bir adam çıkageldi ve içeriden bir şey almak için izin istedi onlar da verdi. Hizmetçinin odasına girdi ve sandığın yerine doğru ilerledi. Yeri kazıp sandığı çıkardı. Hizmetçi ise şaşkınlık içerisinde olup biteni izliyordu. Para dolu torbayı bulunduğu yerden çıkartıp aldığını görünce hizmetçi onu durdurup şöyle dedi: Bu aldığın şey nedir? Hintli adam: Altın, onu burada yıllardır saklıyordum; ihtiyacım olduğundan dolayı onu almak için geldim. Diyerek cevap verdi.

Hizmetçi; gördükleri karşısında şaşırılmış bir halde, şöyle dedi: Senin bu malın Şam beldelerini dolaşıp, tekrar geri geldiğinden haberin var mı?

Hintli adam şöyle dedi: Vallahi dünyayı dolaşsa, eksilmeden geri döneceğinden zerre kadar şüphem olmazdı. Çünkü ben, malımın her sene zekâtını veririm; sonra da Onu Allah' emanet ederim. Kim bir şeyi Allah'a emanet ederse, Allah onu korur. Allah onu benim için korudu, O koruyucuların en hayırlısıdır...

